

РЕШЕНИЕ

№ 731

гр. Благоевград, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена Ант. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20231210100348 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова, подадена от „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК *****, / предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“/, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***, чрез пълномощника адв. В. П. Г., със съдебен адрес и адрес за призоваване и съобщения: гр.***,ап. ** против Г. Р. К., с ЕГН *****, с адрес гр. ***.

С исковата молба се иска от съда **ДА ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО**, че „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК ***** има следните вземания срещу ответника по издадената заповед за изпълнение на парично задължение по частно гражданско дело № 3051/2021 г. по описа на Районен съд - Благоевград, в общ размер на 1216,17 лв, от които:

-330.95 /триста и тридесет лв. и 95 ст./лв.- представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури 7295472929/20.10.2019 г. *****/20.11.2019 г., *****/20.12.2019 г., 7299556853/20.01.2020 г. за периода от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г., от които: -207.64 /двеста и седем лева и 64 ст./лв. по Допълнително споразумение от дата 05.09.2019 г. за мобилен номер 359896757616 за отчетния период на потребление от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г.; -123.31 /сто двадесет и три лева и 31 ст./лв. по Договор за мобилни услуги от дата 08.10.2018 г. за мобилен номер 359894874032 за отчетния период на потребление от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г.;

-408.33 /четиристотин и осем лв. и 33 ст./лв.- незаплатени лизингови вноски по договори за лизинг, от които: -3**81 /триста двадесет и два лв. и 81 ст./лв. по Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359896757616; и - 85.52 /осемдесет и пет лв. и 52 ст./лв. по Договор за лизинг от дата 08.10.2018г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359894874032;

-476.89 /четиристотин седемдесет и шест лв. и 89 ст./лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: -53.46 /петдесет и три лв. и 46 ст./лв. за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 08.10.2018 г. за мобилен номер 359894874032; и -423.43 /четиристотин двадесет и три лв. и 43 ст./лв. за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.09.2019г. за мобилен номер 359896757616.

Претендират се и сторените в заповедното и исковото производство разноски.

Твърди се в исковата молба, че въз основа на подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл.410 от ГПК, срещу Г. Р. К. е образувано ч.гр.д № 3051/2021 г., като спрямо К. е издадена Заповед за изпълнение за парично задължение в размер на 1216.17 лв. за незаплатени далекосъобщителни услуги.

Твърди се, че между ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, и ответника Г. Р. К. са сключени договори за предоставяне на мобилни услуги, по силата на които ответникът е абонат на дружеството.

Твърди се, че за Мобилен номер 359896757616, във връзка със сключен Договор за мобилни услуги от дата 18.04.2017 г. отношенията между страните са подновени с подписването на последно Допълнително споразумение от дата 05.09.2019 г., като абонатът избирал ползването на абонаментна програма Тотал + 49.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 05.09.2021 г. Сочи се, че абонатът е сключил и Договор за лизинг от същата дата- 05.09.2019 г., по силата на които е влез мобилно устройство HUAWEI P30 Lite Dual Pearl White на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 16.99 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 16.99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещь /чл.1, ал.2 от договора за лизинг/. С оглед качеството абонат на дружеството, на ответника е предоставено за ползване описаното по-горе мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена, видно раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение от дата 05.09.2019 г., както следва: -Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ е 839.90 лв.; Цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал е 407.76 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 432.14 лв.

Твърди се, че за Мобилен номер 359894874032, с избрана абонаментна програма Тотал 10.99 лв., с промоционален месечен абонамент 8.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 08.10.2020 г., съгласно Договор за мобилни услуги от дата 08.10.2018 г. Абонатът е сключил и Договор за лизинг от същата дата- 08.10.2018 г., по силата на които е влез мобилно устройство NOKIA 3.1 Black на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 10.69 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 10.69 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещь / чл.1, ал.2 от договора за лизинг/. С оглед качеството абонат на дружеството, на ответника е предоставено за ползване описаното по-горе мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена, видно раздел т. 7 от Договора от дата 08.10.2018 г., както следва: -Стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ е 409.90 лв.; -Цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал е 326.56 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 83.34 лв.

Твърди се, че въз основа на посочения договор ответникът е ползвал предоставяните от дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № 002671866.

Сочи се, че съгласно чл. 26 от Общите условия на мобилния оператор при ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител -страна по договора бива уведомен за датата от месеца, на която ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми.

Твърди се, че за потребените от абоната-ответник услуги за периода 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г. Теленор е издал: фактура №7295472929/20.10.2019 г. за отчетния период на потребление от 20.09.2019 година до 19.10.2019 г. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 142.82 лв./с ДДС/, от които: -За мобилен номер 359894874032: 9.16 лв./без ДДС/ за месечен абонаментен план Тотал 10.99 лв., 1.24 лв. за Временно възстановяване на изходящия трафик, 10.69 лв. за 13-та лизингова вноска, и потребление, разходвано извън месечния пакет в размер на 37.41 лв./без ДДС/; -За мобилен

номер 359896757616: 41.66 лв./без ДДС/ за месечен абонаментен план Тотал 49.99 лв., 1.24 лв. за Временно възстановяване на изходящия трафик, 16.99 лв. за 2-ра лизингова вноски, и потребление, разходвано извън месечния пакет в размер на 3.74 лв./без ДДС/. Сочи се, че дължимата сума е платима в срок 04.11.2019 г.

Сочи се, че към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Твърди се, че е издадена фактура №*****/20.11.2019 г. за отчетния период на потребление от 20.10.2019 година до 19.11.2019 година с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 93.43 лв./с ДДС/, от които: -За мобилен номер 359894874032: 9.16 лв./без ДДС/ за месечен абонаментен план Тотал 10.99 лв., 10.69 лв. за 14-та лизингова вноски, и потребление, разходвано извън месечния пакет в размер на 1.24 лв./без ДДС/; -За мобилен номер 359896757616: 41.66 лв./без ДДС/ за месечен абонаментен план Тотал 49.99 лв., 16.99 лв. за 3-та лизингова вноски, и потребление, разходвано извън месечния пакет в размер на 1.23 лв./без ДДС/.

Дължимата сума е платима в срок 05.12.2019 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Твърди се, че е издадена фактура №*****/20.12.2019 г. за отчетния период на потребление от 20.11.2019 година до 19.12.2019 г. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 88.66 лв./с ДДС/, от които: -За мобилен номер 359894874032: 9.16 лв./без ДДС/ за месечен абонаментен план Тотал 10.99 лв., 10.69 лв. за 15-та лизингова вноски; -За мобилен номер 359896757616: 41.66 лв./без ДДС/ за месечен абонаментен план Тотал 49.99 лв., 16.99 лв. за 4-та лизингова вноски. Дължимата сума е платима в срок 04.01.2020 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Твърди се, че абонатът е потребил и не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 324.91 лв., фактурирани за три последователни отчетни месеца- за месец 10/2019 г., за месец 11/2019 г., и за месец 12/2019 г.

Посочва се, че с Кредитно известие №7299556853/20.01.2020 г. е извършена корекция по дълга, като е сторнирана сумата в размер на -21.64 лв., начислена са и дължимите се лизингови вноски в общ размер на 27.68 лв., и е отразен незаплатения баланс от предходния отчетен период в размер на 324.91 лв., при което задължението за плащане възлиза на сума в размер на 330.95 лв.

Твърди се, че неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 330.95 лв., е ангажирало договорната отговорност на абоната по т.11 от процесния договор за услуги, като във връзка с чл.75, вр.с чл. 196, в) от ОУ на мобилния оператор, Теленор е прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти.

Излага се, че след прекратяване на отношенията операторът издал крайна фактура №7300869168/20.02.2020 г., в която са начислени суми в размер, както следва: -476.89 лв.- за дължима договорна неустойка за предсрочно прекратяване на договорни абонаменти; 408.33 лв.- незаплатени лизингови вноски; -330.95 лв., - за незаплатени далекосъобщителни услуги.

С оглед изложеното се твърди, че в настоящото производство интерес за ищеца представляват начислените суми за незаплатени далекосъобщителни услуги и за незаплатени лизингови вноски, които претендира на основание едностранното прекратяване на индивидуалните договори за мобилни услуги - чл.75, вр.с чл. 196, в), вр. с чл.12, ал.2 от ОУ.

Твърди се, че е начислена и неустойка за предсрочно прекратяване на процесните договори за мобилни услуги, която се претендира на основание т.11 от договора за мобилни услуги, и която е уговорена съобразно постигнатата с КЗП Спогодба от 11.01.2018г., по която страна е „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД.

Твърди се, че датата на деактивация на процесния абонамент е 09.01.2020 г., като същата

се генерирана автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Твърди се, че по този начин абонатът е в неизпълнение на договорите си, като същият не е спазил крайния срок за ползване на договорните абонаменти, както следва: -Тотал 49.99 лв. за мобилен номер 359896757616 с уговорен срок на действие 24 месеца до 05.09.2021 г., съгласно Допълнително споразумение от дата 05.09.2019 г.; -Тотал 10.99 лв. за мобилен номер 359894874032 с уговорен срок на действие 24 месеца до 08.10.2020 г., съгласно Договор за мобилни услуги от дата 08.10.2018 г. Сочи се, че след датата на деактивация на процесния абонамент, на абоната е изпратена покана за доброволно изпълнение, в която е посочен размерът на общата стойност на незаплатените задължения на абоната, последният е поканен в 10- дневен срок от последната да заплати доброволно процесната сума, като му е указана и последицата от неизпълнение- а именно, че процесиите договори за предоставяне на мобилни/фиксиранни услуги ще бъде прекратен/и, която покана е доставена на абоната-длъжник на дата 27.01.2020 г.

От правна страна се сочи, че неизпълнението на ответника е обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, като начисли в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент. Предвид влизане в сила на постигната Спогодба между Теленор и Комисия за защита на потребителите относно начина на формиране на неустойките, се сочи, че претендиран при предсрочно прекратяване на договорен абонамент, начислената на абоната неустойка е формирана съобразно новите правила за изчисление, уговорен в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги.

Сочи се, че съгласно т. 11 от Договора за мобилни услуги, в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на Потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият е длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване: (1) неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС. (2) а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. (3) В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия срок на договора. Сочи се, че уговорената клауза е в унисон с предписанията на Комисия за защита на потребителите и с уговореното в постигнатата Спогодба.

С оглед изложеното се твърди, че ищецът претендира неустойка съгласно уговорените правила с комисията за защита на потребителите и съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, а именно: Неустойката в размер на 476.89 /Четиристотин седемдесет и шест лв. и 89 ст./лв.. формирана, както следва: -За абонаментен план Тотал 49.99 лв. за мобилен номер 359896757616 се дължи неустойка в размер на 124.98 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или 41.66 лв. x 3 = 124.98 лв.; -Към абонаментен план Тотал 49.99 лв. за мобилен номер 359896757616 е начислена и неустойка за ползване на устройство HUAWEI P30 Lite Dual Pearl White, в размер на 298.45 лв., представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой,

без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора; -За абонаментен план Тотал 10.99 лв. за мобилен номер 359894874032 се дължи неустойка в размер на 27.48 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент е взета без ДДС, или $9.16 \text{ лв.} \times 3 = 27.48 \text{ лв.}$; -Към абонаментен план Тотал 10.99 лв. за мобилен номер 359894874032 е начислена и неустойка за ползване на устройство NOKIA 3.1 Black, в размер на 25.98 лв., представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора.

Освен това, се твърди, че поради прекратяване на договорите на мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т.12, ал.2 от Общите условия, приложени към лизинговите договори дължимите месечните вноски за предоставените на абоната устройства са обявени за предсрочно изискуеми, както следва: -Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г. за номер 359896757616, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство HUAWEI P30 Lite Dual Pearl White;- Договор за лизинг от дата 08.10.2018 г. сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359894874032, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство NOKIA 3.1 Black.

Посочва се, че съгласно чл.3(2) от договора за лизинг, сключен към абонамента за номер 359898561593 и 359896757616 и 359894874032 „Месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и заплащат от лизингополучателя съгласно сроковете, условията и начина за плащане на задълженията на лизингополучателя в качеството му на абонат на мобилни услуги, съгласно сключения между страните договор за предоставяне на такива услуги и Общите условия на „Теленор България“ ЕАД“.

Твърди се, че при сключване на процесния договор е посочена предпочетена дата на фактуриране на услугите 20-то число от месеца и така, падежът на лизинговите вноски е указания в месечните фактури срок за заплащане на фактурираните услуги.

Поради изтичането на сроковете предвидени за плащане на всички месечни погасителни лизингови вноски, както и предвид липсата на данни ответникът да е върнал мобилното устройство на ищеца като лизингодател, нито да е лишен от възможността да я ползва и при прекратен договор с лизингодателя - ищец, се твърди, че се претендират незаплатени лизингови вноски, както следва:

-3**.81 /Триста двадесет и два лв. и 81 ст./лв. по Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359896757616, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство HUAWEI P30 Lite Dual Pearl White. Длъжникът не е заплатил 18 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 305.82 /Триста и пет лв. и 82 ст./лв, дължими за периода от месец 2/2020 г. до месец 8/2021 г., нито е върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл.1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което е дължима и допълнителната сума в размер на 16.99 /Шестнадесет лв. и 99 ст./лв. по чл.1, ал.2 от договора. Общо дължимата от длъжника сума възлиза в размер на 3**.81 /Триста двадесет и два лв. и 81 ст./лв.;

-85.52 /Осемдесет и пет лв. и 52 ст./лв. по Договор за лизинг от дата 08.01.2018г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359894874032, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство NOKIA 3.1 Black. Длъжникът не е заплатил 7 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 74.83 /седемдесет и четири лв. и 83 ст./лв., дължими за периода от месец 2/2020 г. до месец 9/2020 г., нито е върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл.1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което е дължима и допълнителната сума в размер на 10.69 /десет лв. и 69 ст./лв. по чл.1, ал.2 от договора. Общодължимата от длъжника сума възлиза в размер на 85.52 /осемдесет и пет лв. и 52 ст./лв.

Твърди се, че като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД Г. Р. К. се е съгласил и е приел Общите Условия на Оператора за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл. 49 от Общите Условия, Теленор има право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Според чл.71 „Потребителят е длъжен да заплаща определените от Теленор цени по начин и в срокове за плащане, посочени в т. 27 от тези Общи условия, а именно в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ“. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на Теленор /чл.75 от ОУ/ да прекрати едностранно индивидуалния договор „При неспазване на което и да е задължение по част XIII от тези Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Теленор има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или при условията на т. 196, в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него“.

Съгласно сключения договор за мобилни услуги, се твърди, че страните имат права и задължения, описани в него и общите условия на доставчика на мобилни услуги. Към индивидуалния договор се прилагали клаузите на публикуваните общи условия и същите са неразделна част към него. По силата на същите, индивидуалният договор влиза в сила от момента на подписването му от страните, а за неуредените случаи в индивидуалния договор са в сила общите условия на договора за предоставяне на мобилни услуги.

Сочи се, че в чл.20 от Общите условия е посочено, че всички услуги се заплащат в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащата ценова листа на Теленор. Съгласно чл. 23, б) месечения абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на Мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери съобразно избирания от потребителя абонаментен план/програма/пакет. По силата на чл. 26 неполучаването на фактура, не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимата сума. Потребителят отговаря и дължи връщане на оператора и на всякакви допълнителни /извънредни/ разходи, свързани със събирането на вземания, които са присъдени по съдебен ред. Съгласно чл. 27 от Общите условия плащането на посочената във фактурата сума се извършва в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ. При неспазване на срока, потребителят дължи неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение.

В конкретният случай се твърди, че ответникът Г. Р. К. е подписал договор за услуги с мобилния оператор, ползвал процесния мобилен номер и не е изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на предоставените услуги, като с това си поведение е изпаднал в забава. Твърди се, че за издадени фактури и в срок не ги е заплатил, поради което е изпълнен фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответникът следва да понесе отговорността си.

Твърди се, че представените фактури сами по себе си, не са основание за плащане, но длъжникът-ответник е сключил договор и е ползвал съответната далекосъобщителна услуга, задължил се е да заплаща цената на предоставеното устройство, съгласно уговорения погасителен план, респ. същият е в неизпълнение на договора си.

С разпореждане № 798/25.04.2023г. съдията докладчик след като е извършил служебна проверка на редовността на постъпилата искова молба и допустимостта на предявените с нея искове в съответствие с изискванията на чл.129, ал.1 и чл.130 от ГПК е постановил препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея да се изпрати на ответника, като му се укаже, че в едномесечен срок от получаването на исковата молба следва да подаде писмен отговор.

Съобщението е връчено на ответника по месторабота на 10.05.2023 г.

Видно от данните по делото в законоустановения едномесечен срок не е постъпил писмен

отговор.

С Определение № 1013/29.06.2023г. по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора.

В съдебно заседание, ищцовото дружество редовно призовано, не се явява законен или упълномощен представител, като е представено писмено становище от ищцовото дружество, в което е изразено становище, че се поддържа изцяло изложеното в исковата молба. В становището е инкорпориран и списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява, не взема становище.

По делото е приложено е ч.гр.д. № 3051/2021г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград.

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 3051/2021 г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград въз основа на подаденото Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 и следващите от ГПК, съдът е издал Заповед № 1001/08.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която е разпоредено длъжникът Г. Р. К., ЕГН *****, от гр. ***** да заплати на кредитора "ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ" ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. ****, ***, представлявано от *** - законни представители, чрез адв. В. Г., следните суми: - 330,95 лв. /триста и тридесет лева и деветдесет и пет стотинки/ - незаплатена цена за месечни абонаментни такси и получени мобилни услуги по Договор за мобилни услуги за номер за мобилен номер 359894874032 от дата 08.10.2018 г. и по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги за мобилен номер 359896757616 от дата 05.09.2019 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда /08.12.2021г./ до окончателното погасяване; - 408,33 лв. /четиристотин и осем лева и тридесет и три стотинки/ - дължими лизингови вноски по Договор за лизинг от 08.10.2018 г. на мобилно устройство NOKIA 3.1 Black и Договор за лизинг от 05.09.2019 г. на мобилно устройство HUAWEI P30 Lite Dual Pearl White, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда /08.12.2021г./ до окончателното погасяване. - 476,89 лв. /четиристотин седемдесет и шест лева и осемдесет и девет стотинки/ – неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението в съда /08.12.2021г./ до окончателното погасяване. - 25 лв. /двадесет и пет лева/ - платена държавна такса по делото, и - 189,08 лв. /сто осемдесет и девет лева и девет стотинки/ - заплатено адвокатско възнаграждение.

Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като с разпореждане от 03.08.20**г. съдът е указал на заявителя да предяви иск в едномесечен срок от получаване на съобщението, като е видно, че в законоустановения едномесечен срок за предявяване на установителен иск, от връчване на съобщението по чл. 415 от ГПК, ищецът е депозирал настоящата искова молба. Ето защо и въз основа на изложеното съдът намира, че предявеният иск по чл.4** от ГПК е допустим и за ищеца е налице правен интерес от търсената защита.

Към заповедното производство са представени и приети следните писмени документи:

От представения и приет по ч.гр.д № 3051/2021 година по описа на БЛРС заверен препис на Договор за мобилни услуги № 617619161 от 18.04.2017 г. се установява, че е сключен договор за мобилни услуги между ищцовото дружество и ответникът Г. Р. К. за мобилен номер 359896757616, по силата на който ищецът следва да предоставя мобилни услуги на ответника абонат с титуляр по предпочетения мобилен номер за мобилен номер 359896757616 със стандартен месечен абонамент 30, 99 лв. на месец, с дата на издаване на фактура на 20-то число, с уговорен срок на действие 24 месеца, а ответникът да ги заплаща. Договора е сключен за срок от 24 месеца и съобразно посоченото в него влиза в сила на 18.04.2017г. Договорът съдържа подпис на ответника на последните страници, като е

посочено името на потребителя и след това се съдържа и подпис на потребителя. Видно от съдържанието на договора потребителя е запознат с общите условия, получил е екземпляр от тях и е съгласен да ги спазва, което е удостоверено и с представената и приета декларация-съгласие. Същите са представени и приети по делото. Приложена и приета по делото е и ценова листа за абонаментни планове. Видно от декларация - съгласие от 18.04.2017г. ответника е декларира, че е получил подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия на Теленор България ЕАД за взаимоотношенията на потребителите на мобилни услуги, като е съгласен с тях и се е задължил да ги спазва. Декларира е още, че операторът е предоставил и същата е получил информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

От представеното и прието по делото Допълнително споразумение към договор за мобилни/фиксиран услуги, с мобилен/фиксиран номер 359896757616, е видно, че абонатът е сключил допълнително споразумение на 05.09.2019 година, по силата на което е взел мобилно устройство Huawei P30 Lite Dual Pearl White. Посочена е цена в брой-407, 76 лв., стандартна цена на устройство без абонамент 839, 90 лв., отстъпка от стандартна цена 432, 14 лв. С подписване на настоящото допълнително споразумение абонатът е избрал да използва абонаментен план и условия, както следва – Тотал +, със стандартен месечен абонаментен план от 49,99 лева, като споразумението е сключено със срок договора от 24 месеца, с влизане в сила от 05.09.2019 година до 05.09.2021 година. Посочено е в същото, че с това допълнително споразумение се отменя подадените от потребителя преди датата на подписването му и изпълнени заявления за смяна на абонатен план.

За посоченото устройство е сключен между страните отделен договор за лизинг, представен по делото- Договор за лизинг от 05.09.2019 г., по силата на чл.1, от който лизингодателят се е задължил да предостави на лизингополучателя за временно и възмездно ползване следното мобилно устройство марка Huawei P30 Lite Dual Pearl White с мобилен номер 359896757616, а лизингополучателя се е задължил да заплати обща лизингова цена в размер на 390,77 лв., с включен ДДС по начин посочен в договора. Договорът е сключен за срок от 23 месеца и влиза в сила от деня на подписването му. Съгласно чл. 3 от Договора за лизинг лизингополучателят се е задължил да заплати цената на 23 броя месечни вноски, всяка една в размер на 16, 99 лв. с включен 20 % ДДС, като месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и се заплащат от лизингополучателя съгласно сроковете, условията и начина за плащане на задълженията на лизингополучателя в качеството му на абонат на мобилни услуги, съгласно сключения между страните договор за предоставяне на такива услуги и Общите условия на „Теленор България“ ЕАД“. В договора се съдържа и изготвен погасителен план, в който са посочени падежни дати и е видно начина на изплащане на лизинговите вноски, а именно на 23 вноски всяка по 16, 99 лв. с ДДС. В чл.1, ал. 2 от Договора е договорено, че лизингополучателят има право да придобие собствеността върху предоставеното на лизинг устройство, като подпише договор за изкупуване на устройството с Лизингодателя най-малко 10 дни преди изкупуването преди изтичане на срока на договора за лизинг и след изпълнение на условията за придобиване, посочени в ОУ, като заплати допълнителна сума от 16, 99 лв. В ал. 3 на същия член е предвидено, че ако Лизингополучателят не упражни правото си по ал. 2, устройството подлежи на връщане в срок от 1 /един/ месец след изтичане срока на договора, като в същия срок Лизингополучателят може да заяви изрично и в писмена форма, че желае да върне устройството. Ако устройството не бъде върнато, респ. ако лизингополучателят писмено заяви, че не желае да го закупи, лизингополучателят е длъжен да заплати неустойка, респ. допълнителна сума в размер на 16, 99 лв. /чл. 1, ал. 3/. Съгласно чл. 4 от договора с подписването му лизингополучателят е потвърдил, че лизингодателят му е предал устройството във вид, годен за употреба. Описанието на устройството е идентично с това, посочено в договора за мобилни услуги. Представени са и подписани от ответника ОУ към договора за лизинг.

От представения и приет по делото заверен препис на Договор за мобилни услуги № 620650281 от 08.10.2018 г. се установява, че е сключен договор за мобилни услуги между

ищцовото дружество и ответникът Г. Р. К. за мобилен номер 359894874032, по силата на който ищецът следва да предоставя мобилни услуги на ответника абонат с титуляр по предпочетения мобилен номер за мобилен номер 359894874032, с абонаментен план Тотал 10,99, със стандартен месечен абонамент 10, 99 лв. на месец, с дата на издаване на фактура на 20-то число, с уговорен срок на действие 24 месеца, а ответникът да ги заплаща. Договора е сключен за срок от 24 месеца и съобразно посоченото в него влиза в сила на 08.10.2018г. Договорът съдържа подпис на ответника на последните страници, като е посочено името на потребителя и след това се съдържа и подпис на потребителя. Видно от съдържанието на договора потребителя е запознат с общите условия, получил е екземпляр от тях и е съгласен да ги спазва, което е удостоверено и с представената и приета декларация-съгласие. Същите са представени и приети по делото. Приложена и приета по делото е и ценова листа за абонаментни планове. Видно от декларация - съгласие от 08.10.2018 г. ответника е декларирал, че е получил подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия на Теленор България ЕАД за взаимоотношенията на потребителите на мобилни услуги, като е съгласен с тях и се е задължил да ги спазва. Декларирал е още, че операторът е предоставил и същата е получил информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Представен е и Договор за лизинг от същата дата – 08.10.2018 г. По силата на чл.1, от който лизингодателят се е задължил да предостави на лизингополучателя за временно и възмездно ползване следното мобилно устройство марка Nokia, модел 3.1 Black с мобилен номер 359894874032, а лизингополучателя се е задължил да заплати обща лизингова цена в размер на 315,87 лв., с включен ДДС по начин посочен в договора. Съгласно чл. 3 от Договора за лизинг лизингополучателят се е задължил да заплати цената по ал. 1, като след първоначална лизингова вноска в размер на 70 лева, платима на датата на сключване на договора и 23 броя месечни вноски, всяка една в размер на 10, 69 лв. с включен 20 % ДДС, като месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и се заплащат от лизингополучателя съгласно сроковете, условията и начина за плащане на задълженията на лизингополучателя в качеството му на абонат на мобилни услуги, съгласно сключения между страните договор за предоставяне на такива услуги и Общите условия на „Теленор България“ ЕАД“. В договора се съдържа и изготвен погасителен план, в който липсват посочени падежни дати, но от същия е видно начина на изплащане на лизинговите вноски, а именно на 23 вноски всяка по 10,69лв. с ДДС. В чл.1, ал. 2 от Договора е договорено, че лизингополучателят има право да придобие собствеността върху предоставеното на лизинг устройство, като подпише договор за изкупуване на устройството с Лизингодателя най-малко 10 дни преди изкупуването преди изтичане на срока на договора за лизинг и след изпълнение на условията за придобиване, посочени в ОУ, като заплати допълнителна сума от 10, 69 лв. В ал. 3 на същия член е предвидено, че ако Лизингополучателят не упражни правото си по ал. 2, устройството подлежи на връщане в срок от 1 /един/ месец след изтичане срока на договора, като в същия срок Лизингополучателят може да заяви изрично и в писмена форма, че желае да върне устройството. Ако устройството не бъде върнато, респ. ако лизингополучателят писмено заяви, че не желае да го закупи, лизингополучателят е длъжен да заплати неустойка, респ. допълнителна сума в размер на 10, 69лв. /чл. 1, ал. 3/. Съгласно чл. 4 от договора с подписването му лизингополучателят е потвърдил, че лизингодателят му е предал устройството във вид, годен за употреба. Описанието на устройството е идентично с това, посочено в договора за мобилни услуги. Представени са и подписани от ответника ОУ към договора за лизинг.

Към доказателствения материал по делото са приобщени и приложените към ч.гр.д № 3051/2021 година по описа на БлРС фактури, както следва:

- Фактура № 7295472929/20.10.2019 г., издадена за отчетния период 20.09.2019 година до 19.10.2019 година, срок за плащане – 04.11.2019г., с отразени в същата: разговори, данни, съобщения и други таксувани услуги – 41,15 лв.; месечни и еднократни такси – 54,80 лв.; данъчна основа – 95,95 лв; ДДС – 19,19 лв.; сума с ДДС – 115,14 лв; Вноска за лизинг – 27,68 лв; Задължения от предходен период с ДДС – 97,32 лв.; внесени плащания - -97,32 лв., или

сума за плащане с ДДС – 142,82 лв. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси, ползвани услуги и лизингови вноски: за мобилен номер 0894874032 Обща сума за мобилен номер без ДДС - 58,50 лв., от които абонамент Тотал 10,99 – 9,16 лв.; 1,24 лв.- временно възстановяване на изходящ трафик; 10,69 лв.,- 13 вноски за лизинг или общо 21,09 лв; общо направление и таксуване на услуги и направления: 2,32 лв. – разговори към други национални мобилни мрежи; 35,09 лв.- разговори с Теленор, или обща сума за мобилен номер без ДДС – 58,50 лв. За мобилен номер 0896757616 месечна абонаментна такса 63,63 лв. без ДДС, от които абонамент Тотал + – 41,66 лв.; 1,24 лв.- временно възстановяване на изходящ трафик; 16,99 лв.- вноски за лизинг – 2 или общо 59,89 лв.; общо направление и таксуване на услуги и направления: 1,66 лв. - допълнителни услуги; 1,98 лв. – кратки текстови съобщения или общо 3,74 лв. Обща сума за мобилен номер без ДДС – 63,63 лв.

- Фактура № *****/20.11.2019 г., издадена за отчетния период 20.10.2019 година до 19.11.2019 година, срок за плащане – 05.12.2019г., с отразени в същата: разговори, данни, съобщения и други таксувани услуги – 2,47 лв.; месечни и еднократни такси – 52,32 лв.; данъчна основа – 54,79 лв; ДДС – 10,96 лв.; сума с ДДС – 65,75 лв.; Вноска за лизинг – 27,68 лв.; Задължения от предходен период с ДДС – 142,82 лв.; внесени плащания – 00,00 лв, баланс от предходен период с ДДС – 142,82 лв., или сума за плащане с ДДС – 236,25 лв. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси, ползвани услуги и лизингови вноски: за мобилен номер 0894874032 Обща сума за мобилен номер без ДДС - 21,09 лв. без ДДС, от които абонамент Тотал 10,99 – 9,16 лв.; 10,69 лв.- вноски за лизинг – 14 или общо 19,85 лв.; общо направление и таксуване на услуги и направления: 0,95 лв. – кратки текстови съобщения; 0,29 лв. – разговори с Теленор. За мобилен номер 0896757616 Обща сума за мобилен номер без ДДС - 59,88 лв. без ДДС, от които абонамент Тотал + – 41,66 лв; 16,99 лв. - вноски за лизинг – 3 или общо 58,65 лв.; общо направление и таксуване на услуги и направления: 1,21 лв. – кратки текстови съобщения; 0,02 лв.- разговори към „Грижа за клиента“, или общо 1,23 лв. Обща сума за мобилен номер без ДДС – 59,88 лв.

- Фактура № *****/20.12.2019 г., издадена за отчетния период 20.11.2019 година до 19.12.2019 година, срок за плащане – 04.01.2020г., с отразени в същата: месечни и еднократни такси – 50,82 лв.; данъчна основа – 50,82 лв.; ДДС – 10,16 лв.; сума с ДДС – 60,98 лв.; Вноска за лизинг – 27,68 лв.; Задължения от предходен период с ДДС – 236,25 лв.; внесени плащания – 00,00 лв., баланс от предходен период с ДДС – 236,25 лв., или сума за плащане с ДДС – 324,91 лв. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси, ползвани услуги и лизингови вноски: за мобилен номер 0894874032 Обща сума за мобилен номер без ДДС – 19,85 лв. без ДДС, от които абонамент Тотал 10,99 – 9,16 лв.; 10,69 лв.- вноски за лизинг – 15 или общо 19,85 лв. За мобилен номер 0896757616 - Обща сума за мобилен номер без ДДС - 58,65 лв. без ДДС, от които абонамент Тотал + – 41,66 лв.; 16,99 лв. - вноски за лизинг – 4 или общо 58,65 лв.; общо направление и таксуване на услуги и направления: 0,00 лв. Обща сума за мобилен номер без ДДС – 58,65 лв.

С Кредитно известие № 7299556853 от 20.01.2020 година е извършена корекция по дълга за отчетен период 20.12.2019 година до 19.01.2020 година, както следва: -18,03 лв – месечни и еднократни такси; -18,03 лв. – Данъчна основа; -3,61 лв. – ДДС; -21,64 лв. – сума с ДДС; 27,68 лв. – вноски за лизинг; 324,91 лв. – Задължения от предходен период; 324,91 лв. – Баланс от предходен период с ДДС, или обща сума за плащане с ДДС – 330,95 лв. Срок на плащане на задълженията по отчетния период – 04.02.2020 година. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси, ползвани услуги и лизингови вноски: за мобилен номер 0894874032 – Обща месечна абонаментна такса 7,44 лв. без ДДС, от които абонамент Тотал 10,99 – 3,25 лв; 10,69 лв.; вноски за лизинг – 16 или общо 7,44 лв. За мобилен номер 0896757616 Обща сума за мобилен номер без ДДС – 2,21 лв. без ДДС, от които абонамент Тотал + – 14,78 лв; 16,99 лв. - вноски за лизинг – 5 от 24 или общо 2,21 лв;

общо направление и таксуване на услуги и направления: 0,00лв. Обща сума за мобилен номер без ДДС 2,21 лв.

С Фактура № 7300869168/20.02.2020г., за отчетен период 20.01.2020 година – 19.02.2020 година са начислени задължение за заплащане на неустойки за предсрочното прекратяване на договори за услуги в общ размер на 476,89 лв., както и вноса за лизинг 408,33 лв. с вкл. ДДС; задължения от предходен период с ДДС 330,95 лева; Баланс от предходен период с ДДС – 330,95 лева, или обща сума за плащане с ДДС 1216,17 лева. Срок за плащане на задълженията по отчетния период – 06.03.2020 година.

Към доказателствения материал са приобщени Общи условия на Теленор България ЕАД, за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, / в сила от 10.09.2010г. изменени на 21.09.2010г., изменени на 29.02.2012г., изменени на 04.06.2012г. изменени на 17.08.2012г., изменени на 18.10.2012г., изменени на 07.12.2012г., изменени на 08.04.2013г., изменени на 18.06.2013г. изменени на 30.04.2016г., изменени на 30.06.2017г., изменени 20.09.2018г., изменени на 12.04.2021г.

По делото към исковата молба е приложена и приета последна покана за доброволно плащане до ответника от 20.01.2020 г., която не е подписана от издател, в която са отразени задълженията по договорите до този момент, като е предупредена, че при неплащане, договорът ще бъде прекратен и ще се начислят неустойки. Представено е Удостоверение № 205/29.09.20**г., издадено от „Тип-Топ Куриер“ АД за доставка на предупредително писмо, в което е отразено, че се издава на ищцовото дружество в уверение, че предупредително писмо с номер EAN130001104785 на клиент Г. К. е предадено за доставка на 21.01.2020г., обявения начин за доставка е до пощенска кутия, посочен от подателя адрес за доставка гр. ***, като предупредителното писмо е доставено на 27.01.2020г.

На базата на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

По допустимостта:

Предявени са обективно и кумулативно съединени искове с правно основание:

По чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ- относно вземанията за Неплатени абонаментни такси и използвани услуги;

По чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл.342 и сл. от ТЗ вр. с чл.79 ЗЗД-за вземанията, представляваща неплатени лизингови вноски;

По чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за вземанията за Неустойки.

Предявените положителни установителни искове за установяване на паричното вземане са допустими, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска, което се доказва от приложеното ч.гр.д. № 3051/2021г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград, по което срещу ответника е издадена Заповед № 1001 от 08.12.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като заповедния съд е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си, който е предявен в указания срок. Поради това, предявените искове са допустими и следва да се разгледат по същество.

По исковете с правно основание чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ ищецът следва да установи наличие на процесуалните предпоставки на иска по чл.4** от ГПК, наличието на валидни облигационни правоотношения, породени от процесните договори за далекосъобщителни услуги, по силата на които ищецът има качеството на доставчик на мобилни услуги, а ответника - на потребител на мобилни услуги; реалното предоставяне от ищеца на ответника на мобилни услуги за посочените периоди, настъпване на падежа на задължението на потребителя на мобилни услуги, касаещо заплащане на цената за ползване на мобилните услуги, размера на цената на

мобилните услуги, едностранно прекратяване на договора от ищеца поради неплащане на дължимите суми от страна на ответника, размера на цената на мобилните услуги.

Събраните в хода на производството доказателства са в състояние да обусловят несъмнения извод, че страните са обвързани по силата на валидно сключени договори за предоставени мобилни услуги, а именно: Договор за мобилни услуги № 617619161 от 18.04.2017 г. и Допълнително споразумение от 05.09.2019 г. към него, Договор за мобилни услуги № 620650281 от 08.10.2018 г.; Договор за лизинг от 08.10.2018 г.; Допълнително споразумение към договор за мобилни/фиксиранни услуги, с мобилен/фиксиран номер 359896757616 от 05.09.2019 година; Договор за лизинг от 05.09.2019 г.

Всеки от договорите съдържа подпис и на двете страни. Предвид изложеното по безспорен начин се установи, че между страните са сключени процесните договори за мобилни услуги и същите са валидни и са породили действие. Видно от представените и приети по делото, подписани от ответника декларации-съгласие същият е декларирал, че операторът е предоставил информацията по чл. 4, ал. 1 от ЗЗП. Съдът не констатира договорите да съдържат неравноправни клаузи относими към предмета.

Вследствие сключване на процесните договори за предоставяне на мобилни услуги, са възникнали облигационни правоотношения между страните, поради което отношенията между тях следва да се уредят с оглед разпоредбата на чл.327 от ТЗ, във връзка с чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забавата. Уважаването на иска за реално изпълнение предполага кумулативното наличие на три предпоставки:наличие на облигационно правоотношение, по силата на което да възниква задължение за изпълнение, пълно или частично неосъществяване на дължимия резултат от страна на длъжника и реалното изпълнение на облигационното задължение да е възможно.

Следва да се посочи, че процесните договори за мобилни услуги съставляват индивидуален договор при общи условия по смисъла на чл. **8, ал. 1 ЗЕС, като поради обстоятелството, че страни по него са юридическо лице, което предоставя услуги като част от своята търговска дейност в частния сектор, поради което има качеството на "Търговец" по смисъла на § 13, т. 2 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, както и физическо лице, което ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, поради което има качеството на "Потребител" по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, то при уреждане на отношенията между страните е приложим и ЗЗП, цел на който е осигуряване на защита на някои от основните права на потребителите, в това число и на правото на защита на икономическите им интереси при неравноправни договорни условия. По силата на валидно възникналото облигационно правоотношение, операторът е предоставил на абоната телефонни номера, при съответни месечни такси и срокове на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата - абонаментни такси и вноски. Във всеки един от договорите се съдържа описание на тарифните планове и ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им. Договорите откъм съдържание отговарят на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. В процесните договори са предвидени условията за ползване на предоставяните услуги - срока на действие, ясно и разбираемо е посочен вида на предоставяната услуга - мобилен интернет или услуги, за каквито услуги са издавани и фактурите, посочен е и приложимия абонаментен план, който няма данни да е изменян едностранно от оператора през срока на действие на договорите, а напротив сключвани са подписани и от двете страни допълнителни споразумения, както и конкретен номер по всеки договор, посредством който потребителят се идентифицира сред абонатите на оператора и предадената СИМ карта, осигуряваща достъп на потребителя до мрежата и

услугите на мобилния оператор. Следователно абонатът е бил наясно още при сключване на договорите какви услуги ще му бъдат предоставяни и каква цена ще дължи за тях, като е поел задължение да заплаща уговорената месечна абонаментна такса, както и уговорените лизингови вноски за предоставеното му мобилно устройство. Във всеки индивидуално сключен договор е удостоверено, че абонатът е запознат, получил е и е съгласен да спазва общите условия за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги на оператора. Поради това не се споделя становището, че договорните клаузи са неясни относно вида на предоставяните услуги. При така създадената между страните облигационна обвързаност по ненаименовани Договори за услуги при предварително установени от едната страна Общи условия, предпоставка за валидност е приемане на същите от насрещната страна, тъй като установените от търговеца, предлагащ стоки или услуги, Общи условия стават задължителни за другата страна, само ако тя заяви писмено, че ги приема. От приетите по делото Декларации - съгласие се установява, че абонатът изрично е декларирал, че е получил Общите условия на дружеството - ищец. С подписа си, който не е оспорен, абонатът е удостоверил, че ги приема и се задължава да спазва.

В този смисъл не са налице основанията за съществуване на предпоставките за нищожност на договорите, поради противоречието им с нормата на чл. **8 от ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните.

Анализа на договорите за мобилни услуги установява, че същите отговарят на формалните изисквания на специалният закон, а именно на чл. **8, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗЕС, като наред с това в тях не се съдържат клаузи, които да попадат в приложното поле на чл. 143 от ЗЗП, което да води до тяхната нищожност, поради неравноправен характер.

Съгласно общите условия, регламентиращи правоотношенията между страните, месечната абонаментна цена по всеки от договорите се предплаща от потребителя ежемесечно в размери съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет /чл. 23,б.б/. Всички услуги се заплащат в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащия ценоразпис на Теленор /чл. 20/.

Разпоредбата на чл.23 предвижда, че месечния абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на мрежата, и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери, съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет.

Съдът намира, че предвид наличието на валидни договорни правоотношения между страните през процесния период за доставка на мобилни услуги по всеки един от процесните договори за мобилни услуги, ответникът дължи заплащане на договорените месечни абонаментни такси по договорите, независимо от потреблението на услуги през съответния период, тъй като породилите действие договори, вменяват в задължение на абоната да заплаща ежемесечни такси, съобразно избора от него абонаментен план по договорите. Дължимостта на тези суми не е обвързана от доставката на услуги.

Също така ищецът претендира за процесния период и суми за използвани услуги, които извън месечните абонаментни такси.

За да бъде присъдена и тази част от претендираната сума, ищецът следва да докаже, че абонатът е използвал услугите, описани в издадените фактури. Фактурите и приложенията към тях изхождат от ищеца и установяват изгодни за него факти /възникване на вземания за доставени услуги под формата на разговори, съобщения и др. на посочените стойности/, като същите не са подписани от получателя на доставката - ответника. Фактурите са частни свидетелстващи документи и в това си качество имат формална доказателствена сила, като удостоверяват извършване на изявлението и неговото авторство /чл.180 от ГПК/, без да доказват верността на вписаните в него други обстоятелства. Изключение от това правило /материална доказателствена сила на частен свидетелстващ документ/ е хипотезата, при която издателят удостоверява неизгодни за себе си факти. Конкретният случай обаче не е такъв. Именно поради това фактурите не се ползват с доказателствена сила относно доставката на услугите по сключените договори между страните и тяхната стойност.

От друга страна, представените по делото заверени преписи на фактури са писмени доказателства по смисъла на ГПК и възпроизвеждат дължимите по сключения договор суми, като не е необходимо тези фактури да са подписани доколкото чрез същите не се установява основанието на вземането. Също така във всяка фактура е посочено името на съставителя, а освен това същата отговаря на всички изисквания на Закона за счетоводството и няма пречка да бъде приета и ценена като доказателствено средство.

Съгласно ОУ, заплащането на услугите се извършва въз основа на месечна фактура, която се издава на името на абоната. При сключването на договора Теленор уведомява всеки абонат за таксувания период, за който ще му бъде издадена фактура. Промяната на този период може да бъде извършвана едностранно от Теленор, след предварително уведомление до абоната. Неполучаването на фактура не освобождава абонатите от задължението им за плащане на дължимите суми /чл.26/. Теленор предоставя на абоната 18 - дневен срок след издаването на фактурата, за плащане на посочената в нея сума /чл.27 ОУ/. Месечните сметки на абоната могат да бъдат оспорени пред Теленор в 6 - месечен срок след датата на издаване на фактурата или по общия ред, предвиден в действащото законодателство. Оспорването не освобождава абоната от задължението за плащане на дължимите суми /чл.31/. Теленор има право да получава в срок всички дължими от абоната суми за ползването на предоставените услуги, чл.49 от ОУ.

Съдът намира, че ищцовото дружество е изпълнило задълженията си като е издало процесните фактури със съответните приложения към тях, които отразяват ползването на мобилни услуги от конкретни номера, предоставени на ответника по подписани от него договори с ищцовото дружество. От приложенията към фактурите се установяват извършените от потребителя изходящи обаждания в и извън мрежата на мобилния оператор, техният брой, продължителността на провежданите телефонни разговори и съответната дължима такса за тях. Посочени са уговорените между страните отстъпки по тарифен план, като е извършено необходимото приспадане от общия размер на начислените суми.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че цитираните фактури и приложенията към същите, установяват доставката на изброените в тях по видове услуги. Ищцовото дружество е остойностило предоставените услуги и определените от него като дължими суми е следвало да бъдат заплатени от ответника най - късно до 18 дни от издаването на всяка от месечните фактури, и то независимо от това дали същите са получени, съгласно уговореното между страните.

Ответникът, чиято е доказателствената тежест не ангажира доказателства за изпълнение на задълженията си за заплащане на претендираните по делото абонаментни месечни такси, и потребени услуги. От представените по делото писмени доказателства - договори, фактури и приложения към тях се установява несъмнено, че ищцовото дружество е изпълнило договорните си задължения да предостави определените услуги. Ответната страна не представя доказателства за изпълнение на задължението си за заплащане по стойност и за съответните периоди на дължимите суми така, както са посочени в издадените фактури, поради което съдът намира, че е налице виновно неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника.

Ответникът е подписал гореописаните договори с ищеца за срок от 24 месеца, като по делото липсват каквито и да било данни ответникът да е възразявал преди настоящото производство срещу неточно изпълнение на задълженията на ищеца по процесните договори, да е заявил правата си по чл. 79, ал. 1 ЗЗД или по чл. 87, ал. 1 ЗЗД срещу ищеца, преди подаване на заявление за издаване заповед за изпълнение срещу същата, да е искал точно изпълнение, да е искал обезщетение за неизпълнение или да е дал на ищеца подходящ срок за изпълнение с писмено предупреждение (с оглед сключеният писмен договор между страните), че след изтичането на срока ще смята договорите за развалени, което би го освободило от облигационното задължение за парична престация, поради което, не може да се приеме, че ищеца не е предоставил през срока на действие на договорите услуги на ответника на претендираната стойност, определена съобразно ценоразписа, с който последната е запозната. В тежест на ответника, ако твърди изпълнение на паричните си

задължения по договора между страните е да докаже плащането, поради което не следва да се възлага на ищеца да установява отрицателният факт - неплащането от страна на ответника на задълженията по договора.

При липсата на оспорване на представените извлечения от електронната система на телекомуникационната компания, в които доставените услуги са конкретно и детайлно индивидуализирани, се налага извод, че е извършена реална доставка на посочените съобщителни услуги. Задълженията на мобилния оператор са определени в сключените с ответника потребителски договори и по същество се свеждат до това операторът за поддържа своите телекомуникационни системи в изправност и по начин, че да не се възпрепятства правото на потребителя, по негова преценка и избор да използва тези съоръжения за пренос на заявените чрез потребителското устройство телекомуникационни услуги /пренос на глас, на данни/. Това означава, че мобилният оператор извън предвидените в условията по договора изключения, е ограничен във възможността да интервенира в обема на заявения от потребителя трафик на информация. Всъщност ответника не е твърдял неправомерна намеса от страна на мобилния оператор в консумирания чрез потребителските устройства трафик на услуги. Наред с това, мобилният оператор е задължен с отчитане на трафика- консумирани от абоната входящи и изходящи услуги, служещо в основание за определяне ликвидността на дължимото за съответния отчетен период възнаграждение. В заключение, се дължат и сумите, които са отчетени за ползваните от ответницата услуги.

Предвид изложеното исковете за дължимост на сумите за мобилни услуги са основателни както следва: сумата от 330, 95 лв. /триста и тридесет лева и деветдесет и пет стотинки/- представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури 7295472929/20.10.2019 г., *****/20.11.2019 г., *****/20.12.2019 г., 7299556853/20.01.2020 г. за периода от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г., от които: -207, 64 лв. /двеста и седем лева и шестдесет и четири стотинки/ по Допълнително споразумение от дата 05.09.2019 г. за мобилен номер 359896757616 за отчетния период на потребление от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г.; -123, 31 лв. /сто двадесет и три лева и тридесет и една стотинки/ по Договор за мобилни услуги от дата 08.10.2018 г. за мобилен номер 359894874032 за отчетния период на потребление от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г.

По исковете с правно основание чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 3ЗД за вземанията за Неустойки, както следва: сумата в размер на 476.89 /четиристотин седемдесет и шест лв. и 89 ст./лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: -53.46 /петдесет и три лв. и 46 ст./лв. за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 08.10.2018 г. за мобилен номер 359894874032; и -423.43 /четиристотин двадесет и три лв. и 43 ст./лв. за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.09.2019г. за мобилен номер 359896757616.

В исковата молба ищецът поддържа, че претендираните и начислени неустойки са в резултат на предсрочно прекратяване на процесните договори по вина на потребителя поради изпадането му в забава, като размерът и основанията за възникване на задължението за неустойка при предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, по вина или инициатива на потребителя, са уредени от страните в изрични клаузи с идентично съдържание от съответните договори.

Относно предсрочното прекратяване на договорите съдът намира и следното: Съгласно общите постановки, касаещи института на прекратяване на едно правоотношение - чл.87, ал.1, изр. 2 3ЗД - в случаите на неизпълнение по двустранен договор, какъвто е процесния, кредиторът следва да даде подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането му ще смята договора за развален. Следователно - в случая ищецът не установи, че правно валидно е упражнил едностранното си право да прекрати договора, по начина, по който е договорено в договора и ОУ към него, доколкото в чл.87 ал.1, изр. 2 3ЗД постановява, че в случаите, когато договорът е сключен в писмена форма, какъвто е

настоящият, то и писменото предупреждение с даден срок за изпълнение и респ. настъпване на последиците за прекратяване на договора чрез едностранно волеизявление от тази страна, следва да бъде също писмено. В случая от страна на ищеца се твърди, че е изпратил покана до ответника, която е връчена. Съдът намира, че представените и приети писмени доказателства-покана и удостоверение от куриер не доказват твърдението му. На първо място поканата не е подписана, на следващо място по никакъв начин издаденото две години по-късно удостоверение от куриер не може да се свърже с представената покана, а на следващо място удостоверението е частен документ и поради това съставлява доказателство само за обстоятелството, че изявленията, които се съдържат в него са направени от подписалото го лице /чл.180 от ГПК/. Предвид изложеното съдът намира, че със същото не се установява връчване на покана за доброволно изпълнение и съобщение за прекратяване на договорите на ответника.

Поради това съдът приема, че договорите не са прекратени, в резултат на което не се дължат и процесните неустойки, доколкото не се установи по делото, че за мобилния оператор е възникнало материалното основание за претендиране на неустойчно задължение от потребителя, поради виновно неизпълнение от последния по посочения в исковата молба начин.

На следващо място съдът намира и че клаузите, с които са уговорени във всеки един от договорите процесните неустойки са нищожни и неравноправни.

Съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Така функциите, които изпълнява неустойката, са обезпечителна и обезщетителна, като идеята на обезпечителната функция е да се гарантира точното изпълнение на поетите задължения.

Съгласно посочените клаузи, които имат идентично съдържание в случай на предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина или по инициатива на потребителя, последният дължи неустойка в размер на сумата от всички стандартни за абонаментния план месечни такси от прекратяването на договора до края на първоначално предвидения срок на действието му, като така определената неустойка не може да надвишава сумата от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без вкл. ДДС. В допълнение абонатът дължи и: 1) част от стойността на ползваните отстъпки от месечните абонаментни такси, съответстваща на оставащия срок до края на договора (в случай че такива отстъпки са уговорени от страните); 2) част от стойността на отстъпките за предоставени на потребителя устройства, съответстваща на оставащия срок до края на договора за мобилни услуги (в случай че такива устройства са били предоставени на лизинг или срещу заплащане в брой).

Съгласно параграф 13, т. 1 от ДР към ЗЗП потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, като и всяко физическо лице, което е страна по договор с търговец и действа извън рамките на своята професионална дейност. В настоящия случай ответницата има качеството на потребител и с оглед това приложение намират и нормите на ЗЗП - съгласно чл. 24 ЗПК, във вр. чл. 143 - чл. 148 ЗЗП, както и чл. 146, ал. 1 ЗЗП, които прогласяват неравноправните клаузи за нищожни, поради пряко противоречие с императивните норми, защитаващи потребителя като по-слаба в икономическо отношение страна.

Автономията на волята на страните да определят свободно съдържанието на договора и в частност да уговорят неустойка е ограничена от това, че съдържанието на договора не може да противоречи на повелителни норми на закона и на добрите нрави. Съгласно мотивите към т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. на ВКС по т. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС условията и предпоставките за нищожност на клаузата за неустойка произтичат от нейните функции, както и от принципа за справедливост в гражданските и търговските правоотношения.

При сключване на договор за електронни съобщителни услуги операторът поема

ангажимент да предостави на потребителя ползването на електронни съобщителни услуги срещу абонаментна такса, а потребителят - да заплаща таксата ежемесечно или на друг уговорен времеви интервал. Неравноправни са онези клаузи, които не отговарят на изискванията за добросъвестност и добри нрави и посредством тях се създава значително неравновесие между търговеца, който е икономически по-силната страна и потребителя - икономически по-слабата страна. От съдържанието на представените договори, както и от общите условия към тях, представляващи неразделна част от съглашенията, става ясно, че всяка от страните по облигационното правоотношение има възможност едностранно да го прекрати, когато другата не изпълнява своите задължения. Въпреки това, в договорите е предвидено единствено, че когато се стигне до прекратяването им по вина на потребителя, последният е длъжен да заплати на търговеца неустойка, съдържаща няколко компонента - оставащите абонаментни вноски до края на срока на договора, но не повече от три, както и в случаите когато е предоставено устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в този договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, потребителят дължи и разликата между цената му без абонамент, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от потребителя при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора. Подобна уговорка в полза на потребителя, респективно - в тежест на търговеца, липсва. В случай, че потребителят се възползва от възможността да прекрати едностранно договора поради вина на оператора, не е регламентирано дружеството да заплати неустойка. Предвид изложеното уговорените неустойки имат неравноправен характер, а също така излизат и извън обезпечителната и обезщетителна функции на неустойката. От изложеното се налага извод, че мобилният оператор, встъпвайки в договорни отношения с длъжника, се е възползвал от положението на икономически по-силна страна, която има възможност да повлияе върху правата и задълженията, които всеки един от контрагентите ще поеме. Именно поради тези обстоятелства „Теленор България“ ЕАД са предвидили в предварително изготвени бланкови договори, че неустойка се дължи само от потребителя, когато договорът е прекратен по негова вина. Уговорка, даваща право на потребителя да претендира неустойка при неизпълнение на договора от мобилния оператор, липсва. Предвид гореизложеното, съдът стига до извод, че така, както са уговорени клаузите за неустойка, същите създават значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и правата и задълженията на потребителя на мобилната услуга. Поради тези съображения разпоредбите, регламентираща неустойка в тежест на физическото лице - потребител, имат неравноправен характер.

В допълнение трябва да се има предвид, че когато е уговорена неустойка при предсрочно прекратяване на договор за услуга, в размер на всички или дори само няколко /в случая три/ неплатени абонаментни вноски, всъщност мобилният оператор по прекратения договор цели да получи имуществена облага от насрещната страна в размер, какъвто би получил, ако договорът не беше прекратен, но без да се предоставя ползването на услугата по договора. Следователно, уговорената по този начин неустойка за предсрочно прекратяване излиза извън обезпечителната и обезщетителната функции на неустойката, създава условия за неоснователно обогатяване на мобилния оператор, нарушава принципа за справедливост и също има /и на това основание/ неравноправен характер.

Относно неустойката, представляваща разликата между стандартната цена без отстъпка на устройството и преференциалната цена начинът на формулиране на клаузата в тази ѝ част не води до несъмнен извод, че същата е приложима в случаите на продажба на устройство, респ. лизинг, каквато от приложените документи е видно, че е сделката, предмет на договора за лизинг за същото устройство, за което се иска неустойката за ползване. Това е така, тъй като клаузата визира „случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги съгласно посоченото в този договор, чийто срок не е изтекъл“, т.е. клаузата не визира конкретно и по категоричен начин случаите на осъществена продажба на устройство, респ. лизинг, а хипотеза на предоставяне на устройство за ползване за срока на договора. На следващо място, анализирайки горепосочената разпоредба съдът намира, че тази сума, представляваща разликата между цената на процесното устройство без абонамент и

преференциалната му обща лизингова цена е втора неустойка, дължима кумулативно с първата, тъй като цели именно обезщетяване вредите от неизпълнение на задълженията по договора от страна на потребителя. От друга страна тази неустойка е договорена като двукомпонентна, включваща, както част от стойността на отстъпките от абонаментните планове, така и от пазарните цени на крайните устройства, /в т. ч. когато последните са били изцяло закупени от абоната/, съответстваща на оставащия срок на ползване по съответния абонамент. Така договорена, клаузата за неустойка предпоставя прекалено много условия по формиране на неустойката, които не позволяват в достатъчна степен да се предвиди нито при неизпълнението на кои точно задължения ще се дължи тя, нито в какъв приблизителен размер ще е. Следва да се отбележи също, че тази неустоечна клауза не съдържа трикратното ограничение като предходната хипотеза за дължимост на трикратния размер на абонаментните месечни вноски и не е ясно, при неизпълнението на кои точно договорни задължения възниква - само при неплащане на абонаментните такси или при неплащането на погасителните вноски за устройството или и в двата случая.

Погледнато през призмата на принципа за ненакърняване на добрите нрави и доколкото съдът е длъжен служебно да съблюдава за наличието на неравноправни клаузи в потребителските договори, за да се гарантира потребителската защита на по-слабата в правоотношението страна, настоящият съдебен състав счита, че с уговорената клауза категорично се накърняват добрите нрави и справедливостта по смисъла на чл. 26, ал. 1, пр. трето от ЗЗД и безспорно се явява нищожна. Предвиждайки в договорите за едно и също неизпълнение две различни и едновременно дължими санкции се надхвърля безспорно обезпечителната и обезщетителна функция на неустойката и същата се явява необосновано висока по смисъла на чл. 143, т. 5 от ЗЗП, безспорно приложима в случая. Самата клауза не е индивидуално уговорена, изхождайки от цялото съдържание на договорите /чл. 146, ал. 2 от ЗЗП/, поради което и същата е нищожна на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗП и не следва да се прилага.

Отделно от това посредством уговорената неустойка ищецът се стреми да извърши промяна на съществен елемент от договора, а именно - цената на устройството, респ. абонаментен план, едностранно, без съгласието на потребителя. Подобна уговорка противоречи на добрите нрави, като води до явна нееквивалентност на престациите, а не такава е целта на закона. Освен това така определеният размер на неустойката противоречи на обезщетителната ѝ функция, като не само че не обезпечава вреди, а "увеличава" без съгласието и на насрещната страна цената на предоставеното устройство.

Същата е нищожна поради противоречие с добрите нрави, тъй като е извън обичайната обезпечителна, обезщетителна и санкционна функция, в какъвто см. са разясненията в т. 4 от ТР № 1/15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСГТК на ВКС. Нарушението на принципа за добросъвестност и принципа на справедливост при нея изхожда от обстоятелството, че лизинговата вещ не е станала собственост на лизингополучателя, за да се дължи обезщетение, съизмеримо с действителната цена на устройството - предоставено е само неговото ползване (в този см. решение № 193/09.05.2016 г. по т. д. № 2659/2014 г. на ВКС, I т. о. и решение № 219/09.05.2016 г. по т. д. № 203/2015 г. на ВКС, I т. о.). По този начин отново се достига до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. В допълнение и тук размерът на неустойката е формиран на база "стандартна" цена на устройството, а не договорената такава, което нарушава изискването неустойката да обезпечава и обезщетява вреди от неизпълнението на конкретния договор, а не произволни такива, както и това неустойката да обезпечава и санкционира неизпълнение на задължения по конкретния договор /в случая договора за лизинг/, а не неизпълнение на задължения по друго облигационно правоотношение /в случая договора за мобилни услуги/ и да се дължи независимо от изпълнението на задълженията по конкретния договор за лизинг.

По изложените съображения, които съдът не намира за нужно да припопвтаря по всяка една от претендираните неустойки, доколкото са идентични, намира, че клаузите за неустойки във всеки един от процесните договори са неравноправни и нищожни, поради което исквете следва да бъдат отхвърлени, както следва: сумата в размер на 476, 89 лв.

/четиристотин седемдесет и шест лева и осемдесет и девет стотинки/ - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: -53, 46 лв. /петдесет и три лева и четиридесет и шест стотинки/ за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 08.10.2018 г. за мобилен номер 359894874032; и -423, 43 лв. /четиристотин двадесет и три лева и четиридесет и три стотинки/ за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.09.2019г. за мобилен номер 359896757616.

По исковете с правно основание чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл.342 и сл. от ТЗ вр. с чл.79 ЗЗД - за вземанията за неплатени лизингови вноски.

Ищецът претендира да бъде установено, че ответника му дължи сумата от 408.33 /четиристотин и осем лв. и 33 ст./лв.- незаплатени лизингови вноски по договори за лизинг, от които: -3**.81 /триста двадесет и два лв. и 81 ст./лв. по Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359896757616; и -85.52 /осемдесет и пет лв. и 52 ст./лв. по Договор за лизинг от дата 08.10.2018г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359894874032.

По този иск ищецът следва да докаже, че с ответника са страни по посочения договор за лизинг, че ищеца е изпълнил задълженията си по него, падежът на лизинговите вноски, размерът на лизинговите вноски.

За успешното провеждане на иска ищецът следва да установи наличието на действително правоотношение по договор за лизинг, по силата на което лизингодателят се е задължил да предостави на лизингополучателя лизингованата вещь за временно ползване срещу уговореното лизингово възнаграждение и лизингодателят да е предоставил държането на мобилното устройство в състояние, годно за обичайното или уговореното потребление.

В разглеждания случай от доказателствата се установява, че между страните е сключен Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г. и Договор за лизинг от дата 08.10.2018г. Съгласно първият договор за лизинг от 08.10.2018 година, ищецът, в качеството му на лизингодател, е предоставил на ответника, в качеството му на лизингополучател, за временно и възмездно ползване устройство марка NOKIA 3.1 Bleck с мобилен номер 359894874032, а лизингополучателя се е задължил да заплати обща лизингова цена в размер на 315, 87 лв., с включен ДДС по начин посочен в договора . Договорът е сключен за срок от 23 месеца и влиза в сила от деня на подписването му. В договора се съдържа и изготвен погасителен план, видно от който начина на изплащане на лизинговите вноски е на 23 вноски всяка по 10, 69 лв. с ДДС. Съгласно чл. 4 от договора с подписването му лизингополучателят е потвърдил, че лизингодателят му е предал устройството във вид, годен за употреба. В тази връзка са неоснователни възраженията в отговора, че не са представени доказателства, че е предадено устройство и същото е било годно за употреба.

На следващо място, ищецът е изпълнил точно основното си задължение, а и в чл. 4 от договора лизингополучателят изрично е декларирал, че е получил устройството във вид, годен за употреба, функциониращ изрядно, съответстващ на договорените технически характеристики и комплектовани с цялата документация. При това положение следва да се приеме, че в тежест на ответника е възникнало насрещното задължение да заплаща дължимите месечни лизингови вноски в сроковете и размерите съобразно договорните клаузи.

С договора за лизинг ищецът е предоставил на ответника мобилен апарат, като с положения си подпис абонатът е декларирал, че му е предаден годна за употреба вещь (мобилно устройство), което отговаря на съответните технически характеристики. С договора тази вещь е предоставена за ползване срещу месечно възнаграждение в размер на определени лизингови вноски по описания в договора погасителен план, които е следвало да се заплащат. Вече в тежест на ответника е да докаже своето изпълнение по договорите, а именно- че е заплащала месечните вноски за лизинга на устройството. Доказателства обаче в тази насока не са представени, поради което след като не е установил пълно погасяване на задължението, ответникът следва да бъде осъден да заплати цената на устройството.

В тази насока е и подписания втори договор за лизинг от 05.09.2019 година, съгласно който ищецът, в качеството му на лизингодател, е предоставил на ответника, в качеството му на лизингополучател, за временно и възмездно ползване устройство марка HUAWEI P30 Lite Dual Pearl White с телефонен номер 359896757616, а лизингополучателя се е задължил да заплати обща лизингова цена в размер на 390,77 лв., с включен ДДС по начин посочен в договора. Договорът е сключен за срок от 23 месеца и влиза в сила от деня на подписването му. В договора се съдържа и изготвен погасителен план, видно от който начина на изплащане на лизинговите вноски е на 23 вноски всяка по 16,99 лв. с ДДС. Съгласно чл. 4 от договора с подписването му лизингополучателят е потвърдил, че лизингодателят му е предал устройството във вид, годен за употреба. В тази връзка са неоснователни възраженията в отговора, че не са представени доказателства, че е предадено устройство и същото е било годно за употреба.

На следващо място, ищецът е изпълнил точно основното си задължение, а и в чл. 4 от договора лизингополучателят изрично е декларирал, че е получил устройството във вид, годен за употреба, функциониращ изрядно, съответстващ на договорените технически характеристики и комплектовани с цялата документация. При това положение следва да се приеме, че в тежест на ответника е възникнало насрещното задължение да заплаща дължимите месечни лизингови вноски в сроковете и размерите съобразно договорните клаузи.

С договора за лизинг ищецът е предоставил на ответника мобилен апарат, като с положения си подпис абонатът е декларирал, че му е предаден годна за употреба вещь (мобилно устройство), което отговаря на съответните технически характеристики. С договора тази вещь е предоставена за ползване срещу месечно възнаграждение в размер на определени лизингови вноски по описания в договора погасителен план, които е следвало да се заплащат. Вече в тежест на ответника е да докаже своето изпълнение по договорите, а именно - че е заплащала месечните вноски за лизинга на устройството. Доказателства обаче в тази насока не са представени, поради което след като не е установил пълно погасяване на задължението, ответникът следва да бъде осъден да заплати цената на устройството.

Ищецът претендира неплатени лизингови вноски и по двата договора за лизинг. Видно от двата договора същите са с краен срок, който към момента на подаване на заявлението - 08.12.2021г. срокът по договорите за лизинг са изтекли и ответникът дължи пълния размер на вноските по него, тъй като същите са изискуеми и без да е обявена предсрочна изискуемост на договорите. Само за пълнота в тази връзка съдът намира за нужно да отбележи, че дори и да разгледа твърденията за предсрочна изискуемост на лизинговите вноски, които са неоснователно, доколкото не е доказано прекратяването на договора за мобилни услуги съобразно приетото по-горе, то искът отново би бил основателен с оглед настъпилия падеж. С оглед на това, искове са основателни, като следва да се отбележи, че наличието на неравноправни клаузи в Общите условия към договора за лизинг /който очевидно е с шрифт по-малък от 12 и нечетим/ не могат да обосноват друг резултат. В конкретния случай се касае само за заплащане на дължимите се лизингови вноски, които се дължат по силата на договорите срещу предоставена за ползване вещь, а не за други уговорки, които дават предимство на "ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ" ЕАД, в качеството му на търговец, пред ответницата, в качеството ѝ на потребител.

При това положение, съдът счита, че след като не са платени дължимите лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г. и Договор за лизинг от дата 08.10.2018г., предявените искове са изцяло основателни. За да направи този извод, съдът намира, че без значение е фактът дали неплатените лизингови вноски са обявени за предсрочно изискуеми, както и дали договорите за мобилни услуги са били законосъобразно прекратени от оператора, тъй като понастоящем е изтекъл срокът, предвиден за плащане на всички лизингови вноски и няма данни ответникът да е върнал мобилните устройства на ищеца, като лизингодател. Този факт следва да бъде съобразен от съда при решаването на спора, с оглед императивното правило на чл. 235 ал. 3 от ГПК.

На следващо място в исквата молба са изложени твърдения, че по договорите е

начислена и още една лизингова вноса в размер на 16, 99 лв. по договора от 05.09.2019г. и в размер на 10, 69 лв. по договора от 08.10.2018г., съгласно чл. 1, ал. 3 от договора. Съгласно последната разпоредба страните са договорили, заплащане на допълнителна сума от 16, 99 лв., респ. 10, 69 лв. в случай, че лизингополучателя не упражни правото си да придобие собствеността върху предоставеното за ползване устройство, същото подлежи на връщане в срок от един месец след изтичане срока на договора, като в същия срок лизингополучателят може да заяви изрично в писмена форма, че желае да върне устройството. Ако устройството не бъде върнато или ако не бъде върнато в добро състояние, респ. ако лизингополучателят заяви изрично и в писмена форма, че не желае да закупи устройството, лизингополучателят е длъжен да заплати неустойка, респ. допълнителна сума в размер на 16, 99лв., респ. 10, 69 лв. Няма данни ответника да е върнал лизинговата вещ на ищеца, нито е лишен от възможността да я ползва, поради което съдът намира, че същия дължи и посочените суми. Така практически отново се стига до изкупуване на вещта от потребителя и отказ от страна на мобилния оператор да претендира връщане. / В този смисъл Решение, постановено през м. 06/2020 г. по въззивно търговско дело № 365 по описа за 2020 г. на Окръжен съд-гр. Варна. /

Предвид изложеното исковите са основателни изцяло за сумата от 3**, 81 /триста двадесет и два лева и осемдесет и една стотинки/ по Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359896757616 и 85, 52 /осемдесет и пет лева и петдесет и две стотинки/ по Договор за лизинг от дата 08.10.2018г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359894874032.

По отношение на разноските:

Съобразно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. постановено по т.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 4**, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските направени и в заповедното производство като съобразно изхода от делото разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

В случая в заявлението по чл. 410 от ГПК „Теленор България“ ЕАД изрично е поискало присъждане на разноските в заповедното производство, а именно: 25, 00 лева - държавна такса и 189,08 лева - адвокатско възнаграждение. Настоящият състав приема, че така направеното искане е достатъчно основание съдът в исковото производство да се произнесе служебно за разноските в заповедното производство. В този смисъл е Определение № 26 от 18.01.2017 г. по ч.т.д. № 1549/2016 г. на I Т.О. на ВКС, където изрично е посочено, че при иск по чл. 415, във вр. чл. 4** от ГПК съдът в исковото производство е длъжен служебно да се произнесе по разноските в заповедното производство. Съобразно уважената част от исковите ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 130,13лв., представляваща сторени разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство.

За исковото производство ищецът е сторил разноски в размер на 275 лв. внесена държавна такса /л.29/ и 480, 00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение /л. 8/, за които е представил списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им. Съдът намира, че с оглед изхода от делото и съобразно уважената част от исковите ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 458,95 лв., представляващи направени по делото разноски.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ и чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл.342 и сл. от ТЗ вр. с чл.79 ЗЗД по исковите предявени от „Йетел България" ЕАД, ЕИК

*****, / предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“/, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***, чрез пълномощника адв. В. П. Г., със съдебен адрес и адрес за призоваване и съобщения: гр.***,ап. ** против Г. Р. К., с ЕГН *****, с адрес гр. ***, че Г. Р. К., с ЕГН *****, с адрес гр. *** дължи на „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК *****, / предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“/, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***, чрез пълномощника адв. В. П. Г., със съдебен адрес и адрес за призоваване и съобщения: гр.***,ап. **, следните суми, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 1001/08.12.2021г., постановена по ч.гр.д. № 3051/2021 г. по описа на РС Благоевград, а именно:

-сумата от 330, 95 лв. /триста и тридесет лева и деветдесет и пет стотинки/- представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури 7295472929/20.10.2019 г *****/20.11.2019 г, *****/20.12.2019 г, 7299556853/20.01.2020 г. за периода от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г., от които: сумата от 207, 64 лв. /двеста и седем лева и шестдесет и четири стотинки/ по Допълнително споразумение от дата 05.09.2019 г. за мобилен номер 359896757616 за отчетния период на потребление от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г. и сумата от 123, 31 лв. /сто двадесет и три лева и тридесет и една стотинки/ по Договор за мобилни услуги от дата 08.10.2018 г. за мобилен номер 359894874032 за отчетния период на потребление от 20.09.2019 г. до 19.01.2020 г..

-сумата от 408, 33 лв. /четиристотин и осем лева и тридесет и три стотинки/- незаплатени лизингови вноски по договори за лизинг, от които: сумата от 3**, 81 лв. /триста двадесет и два лева и осемдесет и една стотинки/ по Договор за лизинг от дата 05.09.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359896757616 и сумата от 85, 52 лв. /осемдесет и пет лева и петдесет и две стотинки/ по Договор за лизинг от дата 08.10.2018г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359894874032.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК *****, / предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“/, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***, чрез пълномощника адв. В. П. Г., със съдебен адрес и адрес за призоваване и съобщения: гр.***,ап. ** против Г. Р. К., с ЕГН *****, с адрес гр. ***, обективно и кумулативно съединени искове с правно основание чл. 4**, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът Г. Р. К., с ЕГН *****, с адрес гр. *** дължи на ищцовото дружество „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК *****, / предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“/, следните суми, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 1001/08.12.2021г., постановена по ч.гр.д. № 3051/2021г. по описа на РС Благоевград:

-сумата от 476, 89 лв. /четиристотин седемдесет и шест лева и осемдесет и девет стотинки/- неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: сумата от 53, 46 лв. /петдесет и три лева и четиридесет и шест стотинки/ за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 08.10.2018 г. за мобилен номер 359894874032 и сумата от 423, 43 лв. /четиристотин двадесет и три лева и четиридесет и три стотинки/ за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 05.09.2019г. за мобилен номер 359896757616.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Г. Р. К., с ЕГН *****, с адрес гр. *** ДА ЗАПЛАТИ на „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК *****, / предишно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“/, със седалище и адрес на управление: гр. *****, ***, чрез пълномощника адв. В. П. Г., със съдебен адрес и адрес за призоваване и съобщения: гр.***,ап. **, сумата от 130,13 лв. /сто и тридесет лева и тринадесет стотинки/, представляваща сторени разноски в заповедното производство съобразно уважена част от исковете и сумата от 458,95 лв. /четиристотин петдесет и осем лева и деветдесет и пет стотинки/, представляваща разноски в исковото производство съобразно уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Благоевград в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____